

Falsen Wilhelmine Bolette Marie [6029]

* 18610529 Bergen + 19570129 Bærum

F Falsen ENVOLD Munch 18101006-18800804 * Vollebæk i Aas [6005]

M Gjerdrum.Falsen Bolette Marie 18230225-18930713 * Kristiania [6007]

Malerinnen Mimi Falsen

Adr: Gamle Solbergvei 21, tidl. Brynsveien 39, nær Valler vgs.

Ref: Conrad Falsen: Slegten Falsen, Kristiania 1915, s. 32. Ref: Vibeke Aamodt (Jan 2014). 'Jeg har overlevd alderdommen' sier Mimi Falsen som med sine 91 år holder utstilling i Kunstnerforbundet. Ugift

Ref: Conrad Falsen: Slegten Falsen,
Kristiania 1915, s. 32-33:

File: GEX6029A.TDD

Begyndte sine studier i Paris 1887 og utstillet sit første portræt 'Mor' 1890. Efter mangeaarig ophold i utlandet flyttet hun hjem til Norge i 1905 og bygget i 1909 'Veslestua' i Asker, hvor hun indrettet sit atelier. Her malte hun i 1914 portrættet av bedstefaren Christian Magnus Falsen, som er opphængt i Stortinget. Om dette billede uttaler kunstnerinden: 'Det var med stor pietet og den dypeste slechtsfølelse jeg gik til denne opgave; idet jeg satte mig som maal at fremstille statsmanden, politikeren, den geniale forfatter av Norges grundlov, mens det desværre altfor populære billede fra eidsvoldsgalleriet forekom mig ganske misvisende og efter en uttalelse av hans længst-levende datter fru Lange aldrig har lignet C.M.Falsen. En utmerket liten, men upaaagtet original, antagelig av Munch, som ogsaa findes paa Eidsvold, gir derimot karakteren, som jeg sögte, og det blev derfor denne, jeg la til grund for mit portræt.'

Wilhelmine Bolette Marie 'Mimmi' eller 'Mimi' Falsen (1861 - 1957)

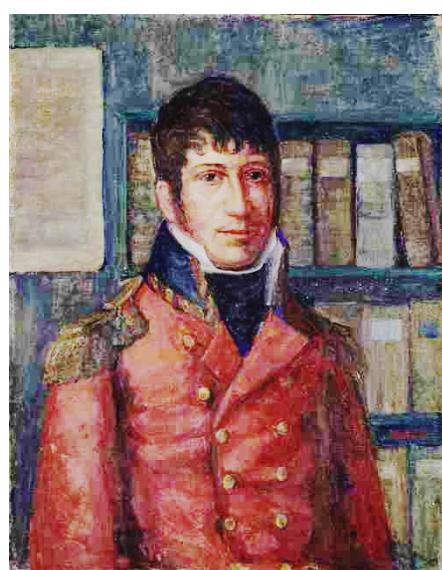

1893 Chicago World's Fair and Exposition

1935 - <http://www.oslobilder.no/>

Hennes maleri fra 1914 av Christian Magnus Falsen (1782 - 1830)

19. JULIEN 26

Minne
Om
og
nærværelse
med
værlig
hilsen

COMMUNICATION

POST CARD
CARTE POSTALE

POST CARD
CARTE POSTALE

Matt vi alle få
en god og gladelig
Juledag

Frik Magdalene
Falsen.
Sorgenfrigt 2.
Oslo

Minni Falson

Jeg har overlevd alderdommen

Sier Mimi Falsen som med sine 91 år holder utstilling i Kunstnerforbundet

Mimi Falsen er 91 om noen dager, og i morgen åpner hun en utstilling i Kunstnerforbundet. Det er vel litt av en rekord! Og enda mer merkelig blir det når det blant de utstilte bilder fins noen riktig ferske — fra 1952!

Vi dro ut til henne i går. Hun bor ute i Brynsveien i Sandvika. Huset hennes ligger fritt på en bakke, og det er store vinduer mot en malerisk utsikt. Et blomsterbilde står på staffeliet — det er en bukett bekkebloem hun har fått av en av sine yngre venner som ser ut til henne.

— Intervjuer? Aldri verden, sier Mimi Falsen. Jeg er redd journalister . . . Jeg må verge meg.

— Men hvorfor det? Hva skal De verge Dem mot? De skal ha utstilling — De trer offentlig fram!

— Ja, det er en nåde dette at jeg har fått nye krefter og ny energi og nytt mot. Jeg har overlevd alderdommen, skal jeg si Dem. Jeg har fått mot til å leve videre. Jeg har sittet inne i ti år, jeg kunne ikke gå, men nå går jeg med to stokker ute og uten når jeg er inne.

— De blir sikkert hundre!

— Det kan godt være. Det spiller ingen rolle. Jeg har evigheten foran meg, og evigheten har ingen alder. Jeg får nye krefter hver dag. Det er Guds kraft.

— Hvor mange bilder stiller De nå ut?

— Ca. 60 tror jeg. Jeg har fått samlet sammen en god del. Det første er fra 1897, det siste er selvportrettet mitt. «Aldersgrensen» kaller jeg det.

— Hvem var Deres første lærer?

— Jeg reiste til Paris da jeg var 26, jeg var før blyg til å begynne å male her hjemme. Jeg hadde ikke selvtilit. Den har jeg fått først nå. Nå etter at jeg har levd alderdommen. Folk er fryktelige mot de gamle. Jo, man gjør alt mulig for dem materielt, men sjeldelig er de satt utenfor, neglisjert. Folks innstilling til de gamle er uhyggelig. Men så da jeg var nitti år fikk jeg oppreisning gjennom religionen. Og nå vil jeg gjerne gjøre alt for de gamle, de trenger at noen taler deres sak.

— De har bodd meget utenlands?

— Ja, det har jeg. Jeg var i Stockholm og hadde Zorn som lærer — jeg lærte meget av ham. Og så var jeg i Danmark og hadde Skovgaard og Viggo Pedersen som lærere. Jeg var i Italia en vinter — i Taormina. Men på den måten ble jeg rotløs, og det er også en av grunnene til at jeg har stått utenfor. Det er i siste liten nå å komme innenfor.

Mimi Falsen: Detalj av selvportrett fra 1952.

ker omkring i sine stuer. Hun finner fram bilder og stiller dem opp. Litt tunghert er hun, men ånden er klar. Hun forfølger en tanke, husker hvor hun ble avbrutt og knytter tråden igjen. Hun forteller om sin farfar Christian Magnus Falsen. Hun har kopiert flere av maleriene av ham, og han henger på hedersplassen på stueveggen over den herlige temaskinen fra det gamle hjemmet. En gammel bestefarsklokke tikker høylydt i en krok. Her står staffeliet hennes, her er paletten med alle fargene, penslene, tubene. Yngre venner kommer med maleriene som er hentet til utstillingen og som i dag bringes ned i Kunstnerforbundet. Der skal hun selv være til stede og kontrollere opphengningen.

Hun er utrolig, denne gamle kunstneren, som har levd gjennom 91 år med sin livlige ånd i behold. Ansiktet er blitt rynket, men øynene er klare og ser og vurderer fargene i naturen.

— Hvordan kan De stelle Dem selv i dette huset slik alene?

— Jeg trenger så litet mat når jeg maler, og så kommer det slektinger eller yngre venner med noe til meg slik som i dag. Og en ren gjøringskvinnne en gang om uken. En trenger ikke så mye når en har overlevd alderdommen . . .

Mimi Falsen hadde sin siste separatutstilling i 1932, men på Statens kunstutstilling har hun vært å finne også senere. I Nasjonalgalleriet er hun representert ved sitt selvportrett av 1909. Hun har vært aktiv for å organisere sine kvinnelige kollegaer. I 1905 stiftet hun Malerinneforbundet og i 1928 Bildende kunstnerinners forbund. Gjennom mange år var det skikk at kollegene kom ut til henne til møtene — da bodde hun i et morsomt lite hus lengre oppe i Brynsveien.

Den 29. mai fyller hun 91.

Eidsvollsmanns sønnedatter

Mimi Falsen, 91 år, stiller ut

Malerinnen Mimi Falsen fyller 91 år i neste uke. Flere av bildene hun fra idag stiller ut i Kunstnerforbundet er signert 1952. På denne utstilling kan man gjøre interessante studier over en malerinnenes utvikling — gjennom malerier fra 1897 — vage og diskret i farvene — og frem til mer djerfe kontrastvirkninger idag.

«Pilgrimsgang» heter et stort maleri som dominerer den ene langvegg i Kunstnerforbundets store sal. Det er datert 1952. Dette maleri har Mimi Falsen malt på i flere år, og først nu synes hun at hun er ferdig med det.

— Men det er portretter som virkelig interesserer meg, sier Mimi Falsen. — Især nu som jeg er gammel og så dårlig til bens at jeg ikke kan ta malersakene mine med meg ut i naturen. Og så synes jeg det er morsomt å finne titler til bildene mine. Dette selvportrettet har jeg kalt «Humor» — og dette andre — liksom i hvitt og grått — har jeg kalt «Aldersgrense». Den triste unge kvinnen i stille meditasjon heter «En av de mange». Dette lille portrettet har jeg malt

Et nydelig lite barneportrett av skuespillerinnen Eva Sletto finner man også på Mimi Falsens utstilling som åpner i Kunstnerforbundet iformiddag.

etter originalen i Eidsvollsgalleriet av min bestefar, Christian Magnus Falsen. Originalens maler er ukjent. Derfor er det kanskje nettopp morsomt at portrettet her er signert Falsen....

BLOMSTER TIL MIMI

Malerinnen Mimi Falsen, som nylig overrasket verden — det vil si hun overrasket vel egentlig ikke — med en representativ utstilling, fylte 91 år igår og var i den anledning gjenstand for stor oppmerksomhet. Her ses hun blant noen av de mange blomster hun mottok.

Salg på Høstutstillingen

Kongen har på Statens høstutstilling i Kunstnernes Hus innkjøpt dette portrett av dronning Maud, malt av den 92 år gamle malerinne Mimi Falsen.

25 øre

Mimi Falsen

21. mai 1952

KUNSTNERFORBUNDET

M I M I F A L S E N
Født 29. mai 1861.

I den store sal.

1. Min farfar Christian Magnus Falsen. Kopi etter originalmaleri. 1948. 35×27 cm. Kr. 500
2. Selvportrett. 1910. 79×65. Tilh. Nasjonal-galleriet.
3. Veslegutten. 1916. 90×72. Tilh. dr. Svein Haa-vik, Bestun.
4. Katinka. 1914. 44,5×36,5. Tilh. fru Ragna Greve Eriksen, Jar.
5. Kari. 1914. 75×59. Tilh. fru Kari Schirmer, Oslo.
6. Det var en gang, Rå, Ringerike. 1913. 67×83. Tilh. frkn. Krohn, Oslo.
7. En av de mange. 1905. 46×38,5. Tilh. fru Helene Meilstrup, Oslo.
8. Mor og barn. 1903. 66×88. Tilh. kaptein Leif Bryde, Oslo.
9. Ung mann. 1897. 59,5×40,5. » 400
10. Veslestua. 1917. 73×90. » 800
11. De tusen hjem, Eggedal. Ca. 1908. 38×48. » 400
12. Eva Sletto 5½ år. 1912. 49×45. » 550
13. Seljord kirke. 1922. 52,5×43,5. » 400
14. Aldersgrensen. 1952. 60×48. » 800
15. Juleglede. 1952. 41×32. » 350
16. Sangerinnen Gunvor Mjelva. 1952. 72×60. » 1000
17. Hvite anemoner. 1949. 46×38. Tilh. dr. Kåre Haugen, Sandvika.
18. Pilgrimsgang. 1940—52. 99×113. » 2000
19. Primula. 1951. 37×31. » 350
20. Meditasjon. 1952. 75×64. » 1000
21. 3 år. 1952. 40×32. Tilh. herr Rognum, Blom-menholm.
22. Peoner. 1944. 61×50. Tilh. gross. Hans Møyen, Oslo.
23. Blomstrende syrener. 66×60. Tilh. fru Ingrid Aasgaard, Oslo.
24. Selvportrett. 1929. 50×45,5. » 400
25. Melefjell, Seljord. 1922. 78×100. Tilh. ing. Schjølberg-Henriksen, Ris.

26. Bekkeblom. Ca. 1912. 58×51. Tilh. fru Randi Sletto Dammen, Oslo.
 27. Svigerinnen. 1924. 90×78. Kr. 1000
 28. Gravvær i fjellet. 1934. 56×48. Tilh. fru Agnes Hall, Stabekk.
 29. Fegata. 1934. 68×78. Tilh. ing. Erling Skalle-rud, Oslo.
 30. Marie. 1926. 52×45. Tilh. fru Marie Johansen Christiansen, Sandvika.
 31. Breen, Skjervøy. 1921. 67×86. Tilh. dr. Oscar Brække, Oslo.
 32. Den lille stue. 1937. 68,5×56. Tilh. disp. Tarald Hanssen, Ramstad.
 33. Kjell. 1950. 48×38. Tilh. h.r.adv. Ragnar Kol-flaath, Slepden.
 34. Else-Brit. 1949. 48×38. Tilh. h.r.adv. Ragnar Kolflaath, Slepden.
 35. Kari. 1952. 48×38. Tilh. dr. Kåre Haugen, Sandvika.
 36. Berit. Ca. 1942. 46×38. » 450
 37. Johan Magnus. 1944. 46×38. Tilh. ing. Robert Aasgaard, Oslo.
 38. Eva. 1945. 46×38. Tilh. ing. Nils Sørensen, Oslo.
 39. Innefrossen. Ca. 1930. 60×52. Tilh. fru Ingrid Johnsen, Nordberg.
 40. Zorn-studie. 1897. 31,5×24. Tilh. distr.lege Harald Borgersen, Sandvika.

I den lille sal.

41. Elsket og savnet, Fiskum. Ca. 1915. 55×46. Tilh. gen.sekr. Enevold F. Schrøder, Oslo.
 42. Peoner og iris i blå krukke. 1951. 55×48. Kr. 500
 43. Bestemors stol. 1949. 61×50. Tilh. dr. Kåre Haugen, Sandvika.
 44. Anemoner på sjatollet. 1951. 46×38. » 450
 45. Løkka. Ca. 1934. 30×40. Tilh. fru Ingrid Aas-gaard, Oslo.
 46. I gul krukke. 1951. 46×38. » 450
 47. Randi. Ca. 1912. 38×31,5. » 400
 48. Jubileumsbuketten. 1951. 60×48. Tilh. fru Aslaug Sandvik, Oslo.

49. Fra Dovre. Ca. 1910. 36×44 . Tilh. frk. D. Tischendorf, Oslo.
50. Geranier i vinduet. 1951. 60×48 . Tilh. fru Aslaug Sandvik, Oslo.
51. Nøste. 1948. 65×54 . Tilh. disp. Rolf Lundberg, Stabekk.
52. Syrener. Ca. 1925. Tilh. fru Eli Reed, Billingstad.
53. Portrett. 1944. 74×62 . Tilh. dir. Hermann Wiencke, Sandvika.
54. Utsikten. 1940. 73×62 . Tilh. fru Margit Vislie, Jar.
55. Bukett. 1943. 62×54 . Tilh. fru Anna Lisa Jørstad, Snarøya.
56. Advokat Vislie. Malt etter fotografi 1946. 60×48 . Tilh. Sjøassurandørenes Centralforening, Oslo.
57. Høymyr, Flesberg. Ca. 1915. 54×64 . Tilh. kjøpm. Bernhard Moe, Sandvika.

I tillegg til prisene 3 % kunstavgift.

KUNSTNERFORBUNDET
KJELD STUBSGATE 3 — OSLO

**Kl. 10-16. Tirsdag og torsdag kl. 10-17
Søndag kl. 12-15.**

For foreninger og grupper kan spesielle åpningstider avtales.

Entré kr. 0,50.

Familiekort kr. 8.— Enkeltkort kr. 0,50.—
Gjelder i 1 år fra 1. eller 15. i måneden.

Dypt rørt
takker jeg for
utvist ærbødighet
og sympati med
“aldersgrensen”

Aftenposten 5/2-57

Mimi Falsen

ble begravet igår

Malerinnen Mimi Falsen ble igår under stor deltagelse stedt til hvile ved den ærverdige Tanum kirke.

Hennes båre, dekket av et vakert blomsterflor, stod anbragt i kirkens kor, da sogneprest Fredrik Knudsen, som forrettet, i sin tale tok utgangspunkt i skriftens ord om det å ha øye, ikke for det synlige, men for det usynlige, for det som er evig, — for den egentlige virkelighet som er skjult for våre øyne.

— Det er underlig for oss alle å være samlet her ved Mimi Falsens båre, sa sognepresten. — Hennes bortgang betegner avslutningen på et langt liv i kunstens tjeneste. Hun nærmest seg jo de 100 år og var virksom nesten til det siste. Hun var stolt av at hun i sin høye alder kunne skjøtte sin kunst, og hun dvelte ikke ved fortiden, hun så fremover. I sin høye alderdom besatt hun en merkelig kraft, det var som hadde hun fått evighetsperspektiver. Sognepresten frembar tilslutt en takk fra slekt og venner for hva avdøde hadde vært for dem og for hva hun hadde fått yde gjennom sin kunst.

Maleren Håkon Stenstadvold la ned en krans på vegne av Bildende Kunstneres styre. Han følte trang til først å si noen rent personlige ord ved Mimi Falsens båre, fordi han fra Mimi Falsen hadde fått en religiøs erfaring, som hun skulle ha takk for.

— En religiøs erfaring som hun ikke gav gjennom de skriftsteder hun slo oss i hodet med, men gjennom sin situasjon. Hennes situasjon lærte meg at vi ikke strekker til når vi prøver å lindre et medmenneskes bitterhet overfor livet.

Stenstadvold talte om hennes innsats innen malerkunsten og sa bl. a. at den var preget av tvil praktisk talt helt til hun nådde hva man i alminnelighet forstår ved «aldergrensen», men senere var det som om hennes hånd ble fri og hennes farver blomstret. Det er en ære for oss, hennes kolleger, å legge denne kans på hennes båre.

Fra Bildende Kunstneringers Forbund, som Mimi Falsen var stifter av, la Helene Meilstrup ned en krans med takk for hva avdøde hadde betydd for bildende kunstnerinner og henne personlig.

Før talen ble salmen «Gud, når du til oppbrudd kaller, sunget. Efter talen: «Jesus det eneste». Ved jordfestelsen ble sunget «Jeg vet meg en søvn i Jesu navn» og «Fred til bot for bittert savn».

Morgenbladet

5/2 - 1952

Mimi Falsen bisatt fra Tanum kirke

I Tanum kirke, den vakre lille middelalderkirken på toppen av Tanumåsen i Bærum, tok slekt, venner og kolleger igår et siste farvel med norsk malerkunsts nestor, malerinnen Mimi Falsen. Sogneprest til Vestre Bærum, Fredrik Knudsen, forrettet ved den blomsterdekkede båre; ved orgelet satt organist Skaffloth.

Skjønt Mimi Falsen var stolt av sin alder og med rette la vekt på at hun i sin høye alderdom kunne skjøtte sin kunst, og skjønt hun var glad i sin slekts tradisjoner, så levde hun ikke i fortiden, sa sognepresten i sin tale. Hun hadde blikket rettet fremover, og hun kunne på sin 90 års dag si: — Jeg har livet foran meg. — Hun hadde fått evighetsperspektivet over sitt liv.

Maleren Haakon Stenstadvold la krans på båren fra Bildende Kunstneres styre; med få ord tegnet han et fint riss av kunstneren Mimi Falsen hvis hånd ble fri til å male personlig, levende og varmt først da hun overskred aldersgrensen. Malerinnen Helene Meilstrup la ned krans fra Bildende Kunstneringers Forbund hvis første formann avdøde hadde vært, med takk for god innsats, rakrygget personlighet og ukuelig livsvilje.

På Tanum kirkegård hadde Mimi Falsen ønsket at hennes grav skulle ligge. I en åpen grav like ved porten som fører inn fra Tanumveien ble kisten senket til salmesang, hvorpå sognepresten forrettet jordfestelsen.

Mimi Falsen

Av Håkon Stenstadvold

Så kort er maleriets historie i Norge at nå utstiller en av dem som var med nesten fra begynnelsen, en av dem hvis ungdom var i 80-årene og hvis modne utfoldelsesår falt i den tid da naturalismen tok opp stilproblemene og brøt med dem. Men så er Mimi Falsen også 91 år gammel. Hun var elev av den store franske maler Puvis de Chavannes i Paris i begynnelsen av 90-årene. Han er en av dem, som tvers gjennom naturalismens skred bevarte noe av sansen for de klassiske idealene, for stilens storhet og styrke. Hos Mimi Falsen kan man vel merke hans lære i den sobre tegningen i et bilde som «Mor og barn» (8), malt i Danmark, og med mange spor også av danske idealer fra de samme år. — I slutten av 90-årene studerte hun i Stockholm under Anders Zorn, og prøvde der å tilegne seg hans reduserte palett. — Zorn hadde bl. a. den fikse idé at man ikke skulle ha blått på paletten. I den tiden malte Mimi Falsen bilder som det enkle og kraftfulle figurportrett «En av de mange» (7) og det fine ungpikeportrett «Kari» (5).

Nå følger søkerende og usikre år. Det grå og gråbrune siger inn i Mimi Falsen billede som en motlös skumring, men av og til avtvinger hun den reduserte paletten så fine og gode studier som barneportrettet «Marie» (30), og så hender det at frodigheten i et landskap er så påtrengende en opplevelse at hun dynger grønt på grønt til et billede så fyldig og godt som «Veslestua» (10).

Først i de aller siste år er det som om Mimi Falsens hånd får sin dristighet igjen. Hun maler det nervøse og åndfulle selvportrett hun kaller «Aldersgrensen» (14) der penselskriften får være med som levende faktor i karakterskildringen, og hun maler de farverikere portrettene «Gunvor Mjelva» (16) og «Meditation» (20). En større figurkomposisjon hun kaller «Pilegrimsvandring» (18) visner om hva for byggende kraft der ennå kunne ligge i den naturalisme som gjennom meditasjon og forenkling søker mot stor stil.

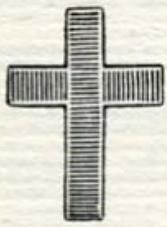
Malerinnen Mimi Falsen

vår kjære tante og svigerinne, døde idag.

Sandvika, 29. januar 1957.

Nieser, nevær, svigerinner

Begraves fra Tanum kirke mandag 4. februar kl. 13.

MALERINNEN
MIMI FALSEN

4. FEBRUAR 1957

FØR TALEN

Gud, når du til opbrudd kaller,
Hele livets dag trer frem:
Barndom, ungdom, moden alder,
Arbeid, hvile, gjerning, hjem.
Alt jeg ser i dødens port:
Sorg og glede, smått og stort.

Takk for alle livets gleder,
Tusenfryd ved veiens kant,
Takk for sorgens stille steder,
Takk for hver en venn jeg vant!
Takke for minner, takk for håp,
Takk for smertens bitre dåp!

Gud, som mig til arbeid kalte,
Og som nu mig hvile bød,
Du som mine dager talte,
Og som gav mig livets brød,
Hjelp mig i den siste vakt!
Klæd mig i din hvite drakt!

ETTER TALEN

Jesus det eneste
Helligste, reneste
Navn som på menneskeleber er lagt!
Fylde av herlighet,
Fylde av kjærlighet,
Fylde av nåde og sannhet og makt!

Herre, du høre mig,
Herre, du føre mig
Hvordan og hvorhen det tjener mig best!
Gi mig å bøie mig,
Lær mig å føie mig
Efter din vilje mens her jeg er gjest!

Du er den eneste,
Helligste, reneste,
Gi mig ditt rene og hellige sinn!
Frems mig av snarene,
Fri mig fra farene,
Ta mig til sist i din herlighet inn!

FØR JORDFESTELSEN

Jeg vet mig en søvn i Jesu navn,
Den kveger de trette lemmer,
Der redes en seng i jordens favn,
Så moderlig hun mig gjemmer;
Min sjel er hos Gud i himmerik
Og sorgene sine glemmer.

ETTER JORDFESTELSEN

Fred til bot for bittert savn
Gav oss Gud i Jesu navn,
Fred oss kjøpte med sitt blod,
Fred oss Jesus etterlot;
Kristendom er i en sum
Fredens evangelium.

Fred er kirkens velkomstord
Og farvel på denne jord;
I vår dåp det til oss lød,
Skal gjenlyde i vår død:
Fred med eder, Herrens fred,
Nu og i all evighet!